

Jeśli ziarno pszenicy obumrze, przynosi plon obfity: Ukryte klucze ostatniego przemówienia Jezusa we Wtorek Wielkiego Tygodnia | 1

Wprowadzenie: Serce Ewangelii — ukryte na oczach wszystkich

W życiu Jezusa są momenty, które łatwo przeoczyć, a które zawierają samo sedno Jego misji. Jednym z nich jest krótkie, ale niezwykle głębokie przemówienie zapisane w Ewangelii św. Jana (J 12,20–36), wygłoszone we Wtorek Wielkiego Tygodnia, na kilka dni przed Męką. Te słowa nie są skierowane wyłącznie do najbliższych uczniów — to prawdziwy duchowy testament, objawienie sensu krzyża i chwały.

W tym artykule zanurzymy się w głębię tego przemówienia, zgłębiając jego tło historyczne, znaczenie teologiczne i aktualny wymiar duszpasterski. Bo to, co Jezus wtedy powiedział, nie jest tylko wspomnieniem: to wciąż żywe światło dla naszych codziennych wyborów.

I. Kontekst: „Nadeszła godzina”

„Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy” (J 12,23)

Jesteśmy w Jerozolimie. Jezus właśnie uroczyście wjechał do miasta. Pojawiają się Grecy — poganie, którzy sympatyzują z Bogiem Izraela — i chcą „zobaczyć Jezusa”. Ten szczegół ma głęboką symbolikę: Jego misja zaczyna się otwierać na cały świat. A w odpowiedzi na to pragnienie Jezus wypowiada zaskakujące słowa. Nie zwraca się bezpośrednio do Greków, lecz ogłasza: **„Nadeszła godzina”**.

Jaka godzina? Godzina Jego uwielbienia. Ale u św. Jana chwała Chrystusa nie ma nic wspólnego z ludzkimi triumfami: to Krzyż. To miłość aż do końca. To Bóg, który objawia swoją moc w uniżeniu.

Klucz teologiczny: W Ewangelii św. Jana „godzina” oznacza moment kulminacyjny w historii zbawienia. To wypełnienie misji Syna, pełne objawienie miłości Ojca, Pascha Jezusa.

II. Ziarno pszenicy: paschalny obraz

„Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostaje tylko samo; lecz jeśli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12,24)

Jeśli ziarno pszenicy obumrze, przynosi plon obfity: Ukryte klucze ostatniego przemówienia Jezusa we Wtorek Wielkiego Tygodnia | 2

Jezus posługuje się prostym obrazem, który kryje w sobie niesamowitą głębię. Ziarno wpadające w ziemię i obumierające — to On sam. Ale również każdy z nas. W tym jednym zdaniu zawiera się tajemnica paschalna: śmierć, która daje życie, wyrzeczenie, które rodzi owoce, ofiara, która staje się płodna.

Ziarno w naszej historii

Jezus nie umiera tylko **za** nas: umiera **z** nami i **w** nas. Jego logika staje się naszą: tylko ten, kto się oddaje, naprawdę żyje. Każdy akt miłości, każda ofiara, każda przyjęta trudność to ziarno, które obumierając, przynosi owoce.

Wymiar duszpasterski: W świecie, w którym sukces, rozgłos i posiadanie są bożkami, Ewangelia proponuje drogę pokory i ukrycia. To święci są prawdziwymi siewcami Królestwa.

III. Radykalny wybór: stracić czy ocalić życie

„Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne” (J 12,25)

To mocne słowa. Ale język Jezusa trzeba czytać duchowymi oczami. Nie wzywa nas do pogardy dla życia, lecz do tego, by nie czynić z niego absolutu. By mieć odwagę oderwać się od egoizmu, bezpieczeństwa, kontroli.

Kochać życie „na tym świecie” znaczy przywiązać się do tego, co przemija. Nienawidzić swego życia — w języku biblijnym — to przeciwieństwo bałwochwalstwa: to uznanie, że istnieje coś — **Ktoś** — większy od nas, dla kogo warto oddać wszystko.

Zastosowanie duchowe: Czy żyjemy po to, by zachować to, co mamy... czy po to, by dać to, kim jesteśmy? Uczeń to ten, kto idzie za Jezusem aż na Krzyż, wierząc, że tam jest prawdziwe życie.

IV. Gdy zostanę wywyższony... pociągnę wszystkich do siebie

„A Ja, gdy zostanę wywyższony nad ziemię, przyciągnę wszystkich do siebie” (J

Jeśli ziarno pszenicy obumrze, przynosi plon obfity: Ukryte klucze ostatniego przemówienia Jezusa we Wtorek Wielkiego Tygodnia | 3

12,32)

Jezus mówi o swojej męce. Ale opisuje ją jako **przyciąganie**, nie jako zgorszenie. Wywyższenie to nie tylko fizyczne — na krzyżu — ale także duchowe: to wzniesienie miłości do najwyższego poziomu.

Teologia Krzyża: Kalwaria to nie przypadek, lecz tron miłości. Jezus wywyższony na Krzyżu staje się miejscem spotkania całej ludzkości. Nie zmusza, ale **przyciąga**. Bo prawdziwa miłość nie narzuca się — urzeka swoją pięknem.

Dziś bardziej niż kiedykolwiek, w czasie podziałów, ran i samotności, potrzebujemy tego centrum przyciągania, które jednoczy: Ukrzyżowanego i Uwielbionego.

V. Kroczyć w światłości

„Jeszcze przez krótki czas światłość jest wśród was. Chodźcie, dopóki macie światłość, aby ciemność was nie ogarnęła” (J 12,35)

Przemówienie kończy się pilnym wezwaniem. Jezus jest światłością świata. Ale światłość nie trwa wiecznie: trzeba wybierać. Chodzić w światłości to przylgnąć do Niego całym sercem.

Klucz aktualności: Żyjemy w ciemnościach. Zamęt moralny, przemoc, egoizm, powierzchowność. Jezus jest światłem nie tylko dla sumienia jednostki, ale dla całej historii. Bez Niego wszystko ciemnieje.

VI. Głos z nieba

W samym środku przemówienia dzieje się coś niezwykłego: sam Ojciec przemawia z nieba.

„Już Go uwielbiłem i jeszcze uwielbię” (J 12,28)

To jedno z trzech objawień głosu Ojca w Ewangeliach (obok Chrztu i Przemienienia). Ten głos potwierdza, że droga Krzyża jest drogą chwały. Posłuszeństwo Syna podoba się Ojcu.

Silna symbolika:

Jeśli ziarno pszenicy obumrze, przynosi plon obfity: Ukryte klucze ostatniego przemówienia Jezusa we Wtorek Wielkiego Tygodnia | 4

- Niebo odpowiada, gdy kochamy do końca.
- Prawdziwa chwała nie jest widowiskowa, lecz ukryta.
- Ojciec uwielbia tych, którzy całkowicie oddają się Jego woli.

VII. Co to przemówienie mówi nam dzisiaj?

1. **Prawdziwy sukces to przynosić owoce, a nie zachowywać ziarno.**

Żyjemy w kulturze efektywności. Jezus proponuje logikę daru. Tylko ten, kto się oddaje, naprawdę się spełnia.

2. **Cierpienie nie jest daremne, jeśli jest zjednoczone z Chrystusem.**

Nie każdy ból jest zbawczy, ale każdy może nim się stać, jeśli jest ofiarowany. Ziarno, które obumiera, to ikona każdej krzyża przeżywanego w wierze.

3. **To czas wyboru światła.**

Nie można być neutralnym. Albo z Chrystusem, albo bez Niego. A czas decyzji to **teraz**.

4. **Krzyż to prawdziwa szkoła miłości.**

Nie ma Ewangelii bez Paschy. Nie ma chwały bez Krzyża. Nie ma chrześcijanina bez całkowitego daru.

Zakończenie: Siać dziś, by zakwitnąć w wieczności

We Wtorek Wielkiego Tygodnia Jezus przekazuje nam intymne, głębokie, osobiste słowa. Nie to kazanie, ale **objawienie Jego serca**. Mówi nam, jak rozumie swoją śmierć. Wskazuje drogę ucznia.

Czy i my — jak tamci Grecy — chcemy zobaczyć Jezusa?

On odpowiada:

„Pójdź za Mną. Bądź ziarnem, które obumiera. Bądź światłem w ciemnościach. A będziesz uwielbiony ze Mną.”

Poruszyło Cię to Słowo z Wielkiego Tygodnia?

Podziel się tym artykułem z tymi, którzy pragną światła.

I pamiętaj:

Jeśli ziarno pszenicy obumrze, przynosi plon obfity: Ukryte klucze
ostatniego przemówienia Jezusa we Wtorek Wielkiego Tygodnia | 5

„Jeśli ziarno pszenicy obumrze... przynosi plon obfity.”

Czy masz odwagę dać się zasiać?